

Pokoř se

1 *(Bratr Neville uvádí bratra Branhama.)* To je vzrušující. Troufám si říci: „Jsou určité dary; když si o mně někdo dovolí takto smýšlet.“

2 Je to pro mne pokaždé potěšení, když jsem zde. Náš pobyt se chýlí ke konci, co jsme byli s vámi. Máme další shromáždění, které nás očekává v Chicagu, a proto musím přivést rodinu brzy zpět do Arizony. A oni ještě neměli letní dovolenou. Doufají, že je v průběhu těch několika dnů ještě vezmu na nějaký výlet. A potom budu pravděpodobně jeden den mimo — jednu neděli a v následujícím týdnu začínám v Chicagu. V pondělí se pak mám vrátit a odvézt je rovnou do Arizony.

3 Nemám to vůbec rád, přijít sem v neděli ráno a zabrat čas, kdy se každý cítí svěží. V neděli večer jste vždy unavení a vyčerpaní — v neděli večer; a potom předat shromáždění v neděli večer našemu kazateli, to je — to není moc pěkné. Ale nedělám to rád, a proto bych v neděli večer, máme-li v neděli večer shromáždění, nerad zdržel lidi příliš dlouho. Mnozí z nich sem přišli zdaleka z jihu a zdaleka ze severu, ó, častokrát jedou celý den a noc, jen aby zde byli na shromáždění, a pak jedou zpět. A proto se to snažím dělat v neděli ráno. Když potom přijdu, mají ještě možnost se vrátit.

4 Ti věrní, věřící poutníci, jak si jich vážím. Jedou za sněhu a deště, za každých okolností, jen aby sem přišli, stovky mil, jen kvůli malému shromáždění. A tak cítím velikou vděčnost k Bohu a vůči těmto lidem, za jejich velkou podporu pro to, co se lidem snažím říci, že je pravdou.

5 Věřím, že toto je pravda, já... celým svým srdcem. Kdyby bylo něco jiného, co bych věděl jako lepší, jistěže bych teprve šel... Nemohl bych od nikoho žádat jít někam, kde jsem já předtím nešel, abych zjistil, zda je to správné nebo falešné. Nežádal bych od žádné osoby, aby učinila krok k Bohu, který bych již já neučinil a nevěděl, že je to pravda. Zaprvé to musí být Slovo Páně, pak se na to musím postavit a ověřit, jestli je to správné. A potom, když je to správné, potom mohu říci: „Pojďte teď touto cestou.“ Hledte, je připravena cesta.

6 Tak tedy, jsem přesvědčen, že je tak povinen udělat každý kazatel: měl by jít napřed sám. Je od něho očekáváno být vůdcem, vůdcem lidí — neříkat něco, na co by on sám nepoložil svou ruku. Tak

máme jít my, vůdcové lidí.

7 Dnes ráno jsem měl tady za kazatelnou jednu dost zvláštní, vzácnou zkušenost. A týkalo se to poslední části poselství. Neměl jsem v úmyslu o tom tímto způsobem mluvit. Vidíte? Ale myslím, že to bylo právě řečeno a není nic, co bych v tomto ohledu mohl udělat. Ale pak jdu domů a musím o tom přemýšlet.

8 A měl jsem dnes malé rodinné setkání, právě s mým bratrem a s ostatními. Matka zemřela. A my se setkáváme obyčejně v jejím domě, ale tentokrát jdeme k Dolores. Měli jsme se tam dnes odpoledne dobře, rozmlouvali jsme, a byl tam Teddy a zazpíval několik písní, zahrál několik nápěvů a podobně.

9 Myslím, že možná příští neděli ráno, jak Pán dá, když bratr Neville, nebude nic namítat... rád bych měl shromáždění s uzdravováním. Přímo věnované jen uzdravování. Myslím, že s poselstvím dnes ráno — tak, jak se cítím od Pána veden, abych to přinesl — že nás to má trochu povzbudit. Rozumíte, abychom skutečně věřili. Zahráváme si a mluvíme různé věci a mluvíme o nich. Ale když přijde ke zkoušce síly — to je něco jiného. Jako ten...

10 Někdo mi vyprávěl, myslím, že to byl můj bratr tam vzadu — vyprávěl dnes malý příběh o jednom muži, kazateli, a někom z jeho shromáždění. A on řekl, že by mohl jít po padlém kmeni. Řekl: „Kazateli, jistě, Pán je s tebou.“ Řekl: „Mohu si naložit na záda dřevěný špalek a jít s ním.“

„Jistě, Pán je s tebou.“ A on to také předvedl.

11 Řekl: „Mohu si naložit špalek a zároveň před sebou tlačit kolečko.“

12 „Jistě kazateli, Pán je s tebou. Tvoje víra to vše může činit.“

13 On řekl: „Mohu tě naložit na kolečko i se špalkem.“ Řekl: „No dovol!“ Vidíte?

14 Když se to týká tebe, pak je to něco jiného. Rozumíte? Ono se nám zde dobře řekne „amen“. Dobře se nám zde řekne: „Já věřím, že je to pravda.“ Ale když je to třeba uplatnit? Ty to musíš uvést do akce.

15 Tak jak jsem prohlásil dnes ráno, že lidé leželi v Petrově stínu a dokonce ani neprosili o modlitbu.

16 Byl jsem v mnoha domech a toto jsem pozoroval. Než jsem tam vešel, modlil jsem se. Šel jsem prostě s pomazáním, a aniž bych se za

ty lidi pomodlil, a pak odešel — oni byli uzdraveni. Vidíte? Rozumíte? To je správné. Viděl jsem to mnohokrát. Vidíte? Víra musí někde ve vás nalézt místo. Vidíte? Musíte tomu věřit. A věřím, že se tato hodina již přibližuje a je již zde.

17 Nakolik vím, z tohoto shromáždění není pořizován záznam. Možná si někdo pořizuje malý záznam pro sebe, ale toto není záznam, který půjde do celého světa.

18 Toto, o čem jsem dnes ráno mluvil, nás skutečně přivedlo k jednomu vrcholnému bodu, a to je důvod, proč bych to chtěl příští neděli použít pro bohoslužbu s uzdravováním. Jelikož od té doby, co jsem doma, jsem vám vyprávěl o viděních, o tom, co se stalo a o ostatních věcech, a promluvil jsem o všem, proč jsem všechny ty věci činil. A dnes ráno jsem nadhodil tyto věci v souvislosti s posledním tažením.

19 Je to nyní můj čas, abych se zaslavil Bohu; Boží čas, aby ke mně mluvil. Vidíte? Nyní musí nastat malá změna v mém vlastním životě. Ne, že bych si myslel, že jsem špatný, ale chtěl bych mít trochu více soucitu s lidmi. Rozumíte?

20 Ti lidé, kterým jsem se pokoušel vyprávět toto evangelium pravdy, a oni se k tomu obrátí zády, odešli a smáli se tomu. Nuže, pro mne to bylo jako by to byla urážka. Ale co se mne týče, kvůli tomu se netrápím, ale pokud jde o tu věc, kterou jsem jim řekl — to je pravda, se kterou bych jim chtěl pomoci. Je to tak, jako bych odrazil člun a řekl: „Tady, zde to je, pojdte sem! Zde, vyjděte z toho vzbouřeného proudu, jinak zemřete! Vy, vy tam zahynete!“ A oni se ti jednoduše vysmějí a jdou pryč. Tedy, co se mne týče, vypadá to tak, když odcházejí, že tady není již nic, co bych pro ně mohl udělat — vidíte — co bych mohl udělat.

21 Ale chtěl bych běžet podél břehu a přesvědčit je: „Vraťte se přece zpět!“ Rozumíte, musím mít tento pocit, rozumíte, protože vím, že je ještě někdo tam venku, který ještě nevešel. A já půjdu lovit, až... On řekl, až bude chycena poslední ryba. Chtěl bych to nyní konat.

22 A za tím účelem očekávám, že se něco stane v modlitebním shromáždění. Něco... A mnozí z vás si vzpomínají na vidění ohledně posledního tažení — lépe řečeno toho třetího tahu. Vzpomínáte si, že se krátce předtím něco stalo: Viděl jsem přicházet to Světlo a šel jsem k tomuto místu dolů a Ono řeklo: „Já se tam s tebou potkám.“ Nyní vyhlížím po něčem, co se má stát.

²³ Před lety bývalo, že ty bohoslužby a tato rozpoznání mne tak oslabovala, že jsem vrávoral. Mnozí z vás si na to vzpomínáte. Šlo to tak daleko, že když jsem stál, podpírali mne Jack Moore za jedno rameno a bratr Brown za druhé. A tak se mnou chodili ulicí sem a tam celou hodinu po bohoslužbě. A snažil jsem se rozpomenout, kde se nacházím a co se dělo. Pak jsem celou noc ležel a uvažoval o tom, vzlykal a divil se, proč nepřijali našeho Pána Ježíše.

²⁴ Potom mi řekl v jednom vidění: „Jednou potkáš jednu paní, která k tobě přijde, bude mít hnědý kostým a ponese malé dítě zabalené v dece. A od té doby budeš mít sílu, abys to lépe snášel.“ Já jsem vám to vyprávěl. Stalo se to v Chicagu, té noci, když ta paní od presbyteriánů — když ji tam její vlastní kazatel s tím dítětem poslal.

²⁵ A já myslím, že to byl jeho bratr nebo jeden z těch, který byl lékařem. Řekl: „To dítě nemá žádnou naději, jedině, že by se ho dotkl všemohoucí Bůh.“ Šel...

²⁶ Ona šla a vyprávěla to svému kazateli. Ten řekl: „Já se necítím povolán,“ řekl, „abych jednal na základě Božského uzdravení, protože já... já v sobě jednoduše nemám tu víru, která je k tomu potřebná.“ Nuže, to je poctivé. Vidíte? Řekl: „Já to v sobě jednoduše nemám.“ Řekl: „Ale byl jsem na shromáždění bratra Branhama a chtěl bych ti doporučit, abys to dítě přinesla k bratru Branhamovi.“ A lékař to již vzdal a vypadalo to, že zemře.

²⁷ A ta paní zašla tam, kde jsem měl tu zvláštní bohoslužbu pro tyto malé katolické děti, které, jak víte, v této škole uhořely. Vzpomínáte si, jak se to stalo? Měli jsme ta shromáždění a ta paní v tom hnědém kostýmu přišla přímo na pódium. Seděla tam moje žena a ti další, řekl jsem... otočil jsem se a pohlédl, a rozhlížel jsem se kolem dokola, abych viděl, jestli tam oni stojí. A stalo se, že právě než jsem přišel, Billy Paul a ti ostatní nebo manželka, nebo někteří z nich, mluvili s tou ženou s tím malým dítětem. A ta žena šla k pódiu a Duch svatý zjevil celou věc, a to dítě tam uzdravil.

²⁸ A já jsem pak odešel a od té doby jsem tím nebyl více sužován. Vidíte? Nedělá mi to již více problémy a jdu rovnou dál a dál.

²⁹ Nyní vyhlížím po něčem, co se má stát, toto třetí tažení uvést do pohybu. Rozumíte? Možná to přinese ta příští uzdravovací bohoslužba v neděli ráno. Já to nevím.

³⁰ Myslím, že naším úkolem je to vašim lidem říci, aby přivedli nemocné lidi. Nuže, to shromáždění s uzdravováním bychom měli

věnovat těm nemocným lidem. Přiveďte své nemocné a přiveďte je sem příští neděli brzy ráno, řekněme v osm nebo v osm třicet, a dáme jim modlitební lístky, když budou vcházet, jak to vždy činíme. A potom budeme mít modlitební řadu a modlit se za nemocné, a budeme přímo vidět, co Duch svatý bude konat.

³¹ Věřím, že On bude konat divy, jen když Mu budeme věřit, rozumíte. Ale my Mu proto teď musíme věřit celým svým srdcem. A myslím, že ta velká hodina přišla, že když Bůh — jak jsme o tom také dnes ráno mluvili — nám tolik ukázal a přivedl nás na určité... přímo na určité místo. Nyní ještě překonat ten malý pahorek — a to je vše, co potřebujeme — pak to poběží dál. Vidíte, jít dál tak, jak to bylo s tou stejnou věcí s rozpoznáváním, s prorockým slovem, budme bdělí.

³² Stál jsem v Calgary... promiňte, to bylo „královské město“ dole v Regině. Regina. A stál tam Ern Baxter a někteří z nás. A Pán mi přímo zde na pódiu řekl: „Stane se, že přesně poznáš tajemství jejich srdcí.“ A je to pravda. Nikdy jsem na něco takového tímto způsobem nemyslel. Šel jsem toho večera s Ernem na pódium a začal jsem se jednoduše modlit za nemocné. A přišel tam nějaký muž a otevřel celý svůj život. Bylo to poprvé, že se to stalo tímto způsobem, v jednom okamžiku, v bohoslužbě s uzdravováním. A pak jsem pohleděl přes publikum a tady To začalo, sestoupilo To na shromáždění. Ó, když jednou dosáhneme tu druhou stranu! Polovina nikdy nebyla řečena, ani polovina věcí, které vidíme v životě lidí. Neříkám o tom nic. Nechávám to jednoduše na pokoji, rozumíte, jenom v případě, že jsem skutečně přinucen něco říci.

³³ A nyní očekávám to další, abych mohl začít stejným způsobem. Vidíte, Bůh to začne svým způsobem, ve svém suverénním čase. A bude to — bude to něco jiného, co bude daleko převyšovat způsoby těchto jiných lidí. A já očekávám, že toto nastane.

³⁴ A snad, ó, myslím, kdybych tady měl malou bohoslužbu s uzdravováním příští neděli. Následující neděli budu pak pravděpodobně s dětmi, a tak dále, protože se musí opět vrátit a jít do školy, a potom, tuto příští neděli, jak jsem již zmínil, budu v Chicagu na shromáždění. A potom se v následující pondělí vrátím a v úterý pojedu dál do Arizony, aby se děti mohly vrátit do školy.

³⁵ Dobře, co jsi nalezl, kazateli? (*Bratr Neville říká: „Ano, našel jsem něco zvláštního.“*) Dobře, to je velice pěkné, pak o tom chceme také něco slyšet.

³⁶ Tedy, Pán nechť vám všem bohatě žehná. A já doufám, že vás zde příští neděli opět uvidím. A ve čtvrtek večer...

³⁷ A poslyšte, nezapomeňte na ta malá obecenství, jako ta bratra Ruddella, bratra Jacksona, bratra Parnella a všechny tyto malé bratry, kteří se tam venku těžce lopotí, vidíte. A oni nás zde vidí jako jejich sesterský sbor, rozumíte? My jsme pro ně takový druh malé mateřské skupiny. Zde je to místo, kde se narodili, odtud vyšli jako kazatelé, a tak dále.

³⁸ A tento malý chlapík tam vzadu, bratr — setkal jsem se s ním tam onehdy večer — Allen, malý bratr Allen. Doufám, že tady bratr Collins se pozná s bratrem Allenem, pokud ho ještě nezná. Oba jsou metodističtí kazatelé a uviděli pravdu Slova.

³⁹ Ta organizace Metodistické církve, která má pěknou hromádku lidí v této Metodistické církvi. Ať vás ani nenapadne, že takoví nejsou! Jsou takoví! V Katolické církvi mají také pěknou hromádku lidí. Mají také pěknou hromádku v Presbyteriánské církvi. A ve všech těchto místech jsou muži a ženy, kteří čekají na to, že to světlo padne na jejich stezku. Vy jen vyzařujte nadále světlo v pokoře, v laskavosti. Kéž bychom všichni vyrůstali blíže k Bohu, tím, že se pokořujeme. Rozumíte?

⁴⁰ Nezapomeňte, že tato modlitebna ztratí svoji sílu. Pamatujte, že je cílem, na který satan zaměřil každou zbraň pekla. Bude se pokoušet, aby nějaká osoba udělala něco, co stojí v protikladu k tomu, co ten druhý míní. On je schopen to dělat. Tak on to dělá. To je jeho zaměstnání, když může někoho přimět k tomu, kdo mluví o druhém, aby na někoho mohl něco říci, a řekne: „Ano, poslyš, už víš, že ten-a-ten to udělal?“ Neposlouchejte to. Vůbec to neposlouchejte! To je ďábel. Vidíte, to je satan. Nevěřte tomu.

⁴¹ Jestliže někdo něco špatně udělal, modli se za něj. A nemodli se sobeckým způsobem, abys řekl: „Vím, je to moje povinnost, musím se za toho bratra modlit.“ Pusť to hluboko do svého srdce — pro onu sestru. A mluv, a buď jen v opravdové upřímnosti, a mohu tě ujistit jen o tom, že je brzy najdeš opět v obecenství. Vidíte? Protože koneckonců všichni směřujeme k západu slunce.

⁴² Pán Ježíš jednoho dne přijde. A víte, věřím, že to bude tak náhle, a tak líbezné, že to bude jedna setina... setina ze setiny procenta, která bude vědět, kdy vytržení nastává. Stane se to prostě tak tiše, že o tom nikdo nebude nic vědět. Vidíte?

43 Tak to bude. Přirozeně, ty malé skupiny řeknou: „Ano, nuže, ten-a-ten?“

44 „Ach, říkají, že existuje nějaká fanatická skupina a že tam nějaká skupina zmizela a oni... To není pravda. Oni jednoduše někam odešli. My známe tento fanatismus.“ Vidíte?

45 „Ano, řeknou, že tato malá modlitebna, v místě zvaném Jeffersonville — tam bylo mnoho členů, kteří zmizeli.“

46 Vidíte, jednoduše si s tím hrají. Řeknou: „Ó, to nám nemá co říci,“ vidíte, nebo tak podobně, a ono již bude po tom a oni to nebudou vědět.

47 Stane se to napříč celou zemí, že ti, kteří v Kristu zemřeli, povstanou nejdříve. Dojde k vytržení, církev bude vzata domů. A potom nastane velké soužení, ó běda, a během této doby tady nechceme být. Nechtěl bych zde být v době velkého soužení. Ne. Chraň Bůh, aby někdo z nás během této doby zde byl. Neboť: „Kdo je nečistý, zůstaň nečistý; kdo je svatý, posvět se ještě; kdo je spravedlivý, ospravedlní se ještě.“ Nebude již více... vystoupí Beránek s Knihou vykoupení a nevěsta je vzata; ti, kteří to odmítli, musí projít dobou soužení, jak židé, tak i pohané. Jaká to doba soužení! Nechtěl bych to.

48 „Pane, posvět mne nyní.“ To je dobrá nazarénská doktrína, není-liž pravda? A pravdivá je také. To je pravda. To je správné. „Napln mne nyní svým svatým Duchem, Pane. Vyjmi ze mne všechn svět, Pane. Nechtěl bych...“

49 Jak ten starý barevný bratr řekl: „Pane, já mám svou jízdenku ve své ruce. Je již označena. Když sestoupím onoho rána k té řece, nechtěl bych mít těžkosti.“

50 Tak, to je téměř správné, nechtěl bych mít žádné těžkosti. Drž svou jízdenku v ruce, neboť jdeme na druhou stranu. Mysli jen na to, že velký čas vykoupení je přede dveřmi.

51 A nyní k jiné věci. Bratr — jak se jmenuje, tam v Utice? Myslím na bratra Grahama a jednoho dalšího bratra, který tam slouží. Bratr „Shanks“ nebo tak nějak, nebo „Sink“ (*Bratr Neville říká: „Bratr Snelling.“*) Bratr Snelling je kazatelem a koupil budovu. Bratr Snelling je nyní kazatelem v Utice. Myslím si, že jejich modlitební shromáždění je v... (*„Ve čtvrtek večer.“*) ve čtvrtek večer. Nu, víte, bylo by to vskutku pěkné, kdybychom tam ve čtvrtek večer vyrazili a těmto lidem ukázali naše bratrství. Rozumíte? A když bratr Jackson — když se koná jeho

bohoslužba — kdyby se jen malá skupina od nás sebrala a odjela.

52 Budte vytrvalí v modlitbě, dále kopejte! Ano, nepřestaňte. Právě tak, jak jím řekl Eliáš: „Vykopejte tam jámy!“ (2. Královská 3:16) Když tam dole naraziš na nějakou starou zrezivělou plechovku a slyšíš ji říkat: „Jsem příliš unavena,“ potom ji odhod' a kopej dál. Rozumíte? Kopejte stále dál, protože máme kopat. Máme jednoduše kopat, nic jiného. Neboť, očekáváš-li, že se vyhneš době soužení, pak začni raději kopat.

53 Nuže, co se mne týče, káži to sám pro sebe. Začínám kopat hlouběji, než jsem dosud kopal. Protože jsem poznal, že v této zemi a na celém světě se vrací tato služba, jak ji nyní známe všude ve světě. Musím znovu vyjít.

54 Moje žena mi řekla... nedávno ráno jsem řekl: „Chtěl bych, abys šla se mnou, když odejdu. Chtěl bych asi v lednu odcestovat, bude-li vůle Páně. Podnikl bych úplnou cestu kolem světa, všude kolem, a pak se vrátit a možná mít shromáždění ve Spojených státech, někdy příštího léta.“ A ona řekla: „Jsem příliš stará, abych šla s tebou.“

55 „Dobře,“ řekl jsem, „já jsem... na poslední cestě do zámoří jsem byl asi před osmi lety, a cítím, že se nyní nacházím v lepším stavu než tenkrát, když jsem tehdy před osmi lety odjel. Vím o tom nyní více.“

56 A potom jsme přišli na téma: „Kdyby Pán řekl: ‚Chci, aby sis vybral 25 let. Nezeslábneš. Budeš ještě schopen vyjít a Já ti vyznačím 25 let na zemi — vzal bys pak dobu od narození do dvaceti pěti nebo od dvaceti pěti do padesáti, padesát až sedmdesát pět, nebo sedmdesát pět až sto?“

57 Člověk, kterému by byl vyznačen jakýkoliv čas na zemi, by byl zajisté tím nejhlupejším stvořením, kdyby tento čas nevyužil v službě pro Boha. Nestarám se o to, jak s ním naloží.

58 Chceš-li být dobyvatelem ženských srdcí, a tak dále, pak vezmi raději mladý věk, těch prvních 25. Vidíte?

59 Jsi-li truhlář, mechanik nebo něčím takovým chceš být, pak vezmi raději druhých 25 let. Rozumíte?

60 A pak jsem uvažoval o tomto: „Jak je to se mnou, co bych si zvolil?“ Já bych vzal čas od sedmdesáti pěti do sta. Byl bych rozumnější a moudřejší. Mé postavení by bylo pevnější. Věděl bych více o tom, co dělám. Jsem o deset — osm nebo deset let starší než tenkrát, když jsem byl v zámoří. Já již neskáču, jako bych měl zabíjet hady. Věděl

bych o tom více, vidíte? Vím více.

61 Je to jako když jezevčík bojuje s mývalem. On ví, jak ho má uchopit. Nemůže jednoduše přímo, to by ho poškrábal. Hledí, on zná své způsoby, pozoruj jeho chování, co dělá. A my se učíme více o svém nepříteli. Musíme rozpoznat celou jeho techniku, jak se chová, co dělá, a poznat jeho údery. Potom budeš připraven se mu postavit, rozumíte?

62 „Tak nyní věřím,“ řekl jsem své manželce, „věřím, že jsem teď v lepším stavu, než jsem byl ve čtyřiceti letech...“ Podívejte se, je mi 54. A věřím, že kdybych žil ještě ve sto letech a mohl ještě tak vycházet, jak mohu teď — kdyby Ježíš tak dlouho prodlel — byl bych potom v lepším stavu vycházet, než jsem teď. Rozumíte? Protože jsi zkušenější. Věděl bys lépe, co dělat, jak se chovat, jak ty situace zvládnout.

63 Vezmi nějakou skupinu lidí, kteří mají být operováni. Říká se: „Je zde nějaký nový doktor, který byl právě teprve nedávno promován a právě přišel z lékařské fakulty. Neprováděl ještě žádnou operaci. Ať to provede on.“

64 „Ó, ne,“ řekl bys, „nic takového. Ten chlapík ne! Ne, pane. V žádném případě. Nechtěl bych, aby to dělal on. Ó, raději bych odešel a zvolil Toho-a-toho. Slyšel jsem, že již má za sebou spoustu operací. On ví, jak se to dělá.“ Vidíte, tak to totiž je. O to tu jde.

65 Pomyslete na to, jak je to s duší? Chtěl bych mít někoho, kdo ví, kde spočívají problémy a zná cestu — někoho, kdo ji již prošel. Ano, opravdu.

66 Pán vás žehnej. Dobře, bratře Neville, pojď nyní sem nahoru. A Bůh žehnej bratru Nevillemu. Nezapomeňte na příští neděli.

67 *(Bratr Neville mluví několik minut o bratru Branhamovi a bratru Vayle a pak říká: „A těší mě, že mohu přivítat služebníky Boží, zejména ty, kteří spolupracují s Tím a v Tom spolu s námi. Je pro mne radostí slyšet je.“) Amen. („Tak jsem se ptal doktora Lee Vayle a řekl: ‚Sloužil bys, kdyby to bratr Branham neudělal?‘ A bratr Branham to neudělal, možná o tom věděl.“) Ne, nevěděl jsem to, jinak bych již tak dlouho nemluvil.*

68 *(Bratr Neville říká: „Tak jsem se zeptal bratra Lee Vayle dnes večer, zda by nám sloužil v případě, že by to bratr Branham neudělal. Protože on je ve shromáždění společně s ním, a ví o té Cestě, o této Cestě. A my jsme rádi, že máme bratra Vayle. Já si ho vážím*

a respektuji ho právě tak, jako respektuji každého jiného kazatele a chtěl bych každého jiného respektovat. A tak, když dnes večer přijde a bude k nám mluvit, velice bych se z toho těšil.“) Amen. („Bůh ti žehnej, a modlete se za bratra Vayle. Někteří z vás ho ještě neslyšeli a doufám, že se za něj budete modlit.“) Ano.

⁶⁹ Nechtěl jsem zabrat celý jeho čas. Prosím shromáždění o prominutí. Nevěděl jsem, že tam sedí, že on... že to bylo dohodnuto. Bůh ti žehnej, bratře Vayle.

⁷⁰ *(Bratr Vayle říká: „Nebylo to dohodnuto. On řekl, když bys nemluvil ty. A nyní jsi přišel.“ Bratr Branham a shromáždění se smějí.) Dobře, to je pěkné.*

⁷¹ Dostalo se mi, abych ho osobně slyšel. Bratr Vayle mnohokrát kázal přede mnou ve shromážděních a podobně. On ta shromáždění dlouhý čas zařizoval, milý bratr, který vykonal velikou práci a jsem si jist, že také toto posluchačstvo vždy rádo bratra Vayle uslyší, bude-li mluvit. Pán žehnej bratra Vayle.

⁷² *(Bratr Vayle mluví 70 minut na text Marek 16:15-20 a další místa s tématem: Proč Marek 16 nefungoval? A jak podle Písma docílit toho, aby fungoval.)*

⁷³ Tak hodně bylo řečeno, že bych již nemohl říci nic, čím bych to vylepšil. A pevně věřím, že to byl Pán, který toto způsobil, že bratr Vayle mohl přinést dnešního rána toto poselství. Protože, vidíte, ono musí působit tímto způsobem. Přijímáme to od Boha. Bylo to tolik věcí, které řekl; poznamenal jsem si na dvacet kázání z toho, co řekl.

⁷⁴ Myslím zde na malou ilustraci, abych podepřel to, co řekl. Nuže, pohledme na tyto hodinky, abychom zjistili, kolik je hodin. Je to tak, že každá součástka spolupracuje jedna s druhou, jinak bychom nikdy nemohli znát správný čas. Je to tak? A to ukazuje, že my všichni, všichni společně — chceme-li vidět, že to třetí tažení skutečně něco pro Boha vykoná, vyžaduje to, abychom se všichni vespolek sladili, abychom se před Bohem pokořili a modlili se a Bohu v těchto věcech věřili.

⁷⁵ Věřím jistě, že to, co bratr Vayle řekl, je pravda, totiž že Bůh svého Ducha nikdy nedá do nesvatého, nespravedlivého, neposlušného chrámu. Ne. Musí to přijít tím způsobem, že naše srdce musí být očištěno ode vši poskvrny a nepravosti, abychom mohli být čistí před Bohem, aby On mohl skrze nás nechat působit svého čistého, svatého Ducha, aby se tyto věci mohly stát. Myslím, že když dnes večer půjdete

domů a budete číst knihu Judy, poučíte se nyní o mnohém tom, co bratr Vayle řekl. A on řekl: „Bojuji vážně o víru, která je jednou dána svatým.“ Oni od toho odešli, vloudili se lidé s převráceným myšlením, a tak dále a sváděli je od pravých Božích věcí.

76 A Bůh může působit jen potud, pokud Ho působit necháme. A je tak mnoho předivných věcí, které říci...

77 Víte, lidé by chtěli moc; a oni ve skutečnosti neví, co to moc je. Hledte, oni ve skutečnosti nevědí, co k tomu patří. Cesta nahoru je vždy cesta dolů. Chceš-li moc, pak hled, jak dalece se můžeš pokořit. Opusť jednoduše všechno své světské smýšlení a pokoř se před Bohem a potom budeš mít více moci než ti, kteří běhají dokola celou budovou a činí spoustu rámusu; vid', protože jsi byl schopen překonat sám sebe a vydat se Kristu, vid', pokořit se před Ním. To je pravá moc.

78 Ukážete-li mi nějaký sbor, který je pokorný, opravdu pokorný, žádná arogance — nějaký sbor, prostě nějaké milé, pokorné obecenství, pak vám také mohu ukázat, že tento sbor má v sobě přízeň a moc Boží. Tak je to. To je to, co je zapotřebí: pokora, když se před Bohem pokoříme a Boha necháme působit přímo skrze nás. Potom nepotřebujeme dělat tolik rámusu.

79 Častokrát, jak můj otec říkal, vyjel se svým vozem na pole a pokaždé, když přijel na hrbolaté místo, tak to rachotilo. Ale když jel zpět a přijel na totéž hrbolaté místo, nedělalo to vůbec žádný rámus, protože vůz byl naložen dobrými věcmi.

80 A tak myslím, že je to přesně tak, že když budeme naplněni dobrými věcmi Božími, bude na nás rozeznáno ovoce Ducha. Jak se on také často na 1. Korintským 13 odvolával a jak stojí psáno: „...a vydal bych tělo své k spálení, a lásku bych neměl, nic mi to neprospívá.“ Vidíte, to chceme činit.

81 Nadevše je to naše vlastní duše, za kterou jsme před Bohem zodpovědní. Pohledte, jste to vy, kteří jdete do nebe. Není důležité, jestli jdu já nebo on. Na prvním místě jsi to ty, který jde. A ty musíš nad tím bdít a vroucně přijít před Pána.

82 A vždy a znovu jsem shledával, že člověk, který se pokoří, je člověk, kterého Bůh povyšuje. Vezmeš-li člověka, který vypíná svou hrud' a všechno ví, a ty mu nemůžeš nic říci a je arogantní a — dobře, to je osoba, která nikam nedojde. Ale vezmi osobu, která se koří a chodí v upřímnosti.

⁸³ Nedávno jsem mluvil s jedním mužem, který právě založil sbor u... vyšel z jedné organizace, která tam byla. Ó, ano, je to bratr Boze, a to obecnství, které měli, měli tento velký sbor dlouho a Pán jim žehnal. Pak byli tito lidé postaveni před určitou otázkou, a chtěli to vyžehlit jako všichni ostatní, chtěli to uvrhnout do organizace. A než to udělali... tito pokorní křesťané tam uvnitř to nechtěli. Po celý život byli poučováni v opačném smyslu; tak z toho odešli. Mají skupinu a Pán jim požehnal, až opět povyroستli tak, že mají velký prostor a jsou nyní sborem, který má čtyři až pět tisíc lidí, a oni začínali odznova.

⁸⁴ A přišli ke mně a řekli: „Bratře Branham“ — seděl jsem zrovna v kanceláři, ve sborové kanceláři. A on řekl — jeden z vedoucích, bratr Carlson a ostatní, řekl: „Co máme dělat?“

⁸⁵ Řekl jsem: „Najděte nějakého muže, který by mohl být pastýřem, který ani nemusí být známý mezi všemi denominacemi, který je ale dobrý, poctivý, milý, pokorný bratr, který tím životem žije. A uvidíte, Bůh se o to ostatní postará.“ Řekl jsem: „Dobrý pastýř, který jednoduše ovce krmí a je pokorný — Bůh bude o ten zbytek pečovat. Když vy... ne uvést nějakého velkého vševěda, který chce uvést do pořádku toto a toto musí být tak... a všechny dokola raní.“ Řekl jsem: „To nikdy nebude fungovat. Vy musíte jednoduše...“

⁸⁶ To je to, každá část sboru musí spolupracovat a ty musíš vyplnit svůj díl. Tak vidíme, ve kterém čase žijeme. Můžeme tomu být blíže, než si myslíme.

⁸⁷ Nuže, vážíme si bratra Vayle, že? Pán ti žehnej, bratře Vayle. Děkuji ti. A děkujeme Pánu, že nám dnes večer přinesl toto velké poselství.

⁸⁸ A před několika minutami jsem dostal nějakou poznámku. Jedna sestra viděla něco ve snu, co chtěla vyprávět. Když mi to jednoduše napíšeš, sestro, já jsem... On jí dal sny, které byly absolutně v pořádku. My nepřijímáme všechny sny. Ne, ne. Ale když jsou od Boha, chceme to vědět; je to Bůh, který k nám mluví.

⁸⁹ Jako když všichni mluví v jazycích — tomu nevěříme; ale když přijde výklad, který nám něco řekne, co se má stát a my vidíme, jak se to děje, potom za to Pánu děkujeme. Vidíte.

⁹⁰ Chtěli bychom, aby všechno probíhalo hladce, laskavě a v pořádku Páně. Tak jen pamatuj, že tvoje role může být to hlavní pero hodin, anebo nějaké menší pero, malá ručička, anebo jakýkoli malý díl nebo natahovací kolečko, cokoli by to mohlo být, nebo by to

mohly být ručičky na ciferníku hodin, které ukazují čas. Ale ať je to cokoli, je třeba, abychom všichni spolupracovali v harmonii s evangeliem Ježíše Krista a nechali to všechno působit.

⁹¹ Jenom zvažte! I kdyby tyto dary byly tak veliké, což nazýváme moc — a Pavel řekl: „Kdybych měl tak velkou víru, že bych hory přenášel a lásku bych neměl, nic nejsem.“ Pamatuj na to.

⁹² A ačkoli řekneme: „Ano, ačkoli já... přál bych si, chtěl bych znát Bibli.“

⁹³ „I kdybych rozuměl všemu tajemství,“ vidíte, „a kdybych měl tak velkou víru, že bych hory přenášel, lásku pak kdybych neměl, nic nejsem.“ Vidíte, nedostal bych se nikam. Vidíte, hlavní věc je: miluj Boha a buď v tom pokorný.

⁹⁴ Nuže, je jisté, že po všech těch letech na misijním poli a všude ve světě, když jsem potkával různé lidi, měl bych jistě něco vědět o bráně, kterou bychom mohli vejít. A jestliže se chceš s Bohem někam dostat, nikdy nedovol, aby se k tobě přiblížil arogantní duch. Nenech vejít žádnou zlost. Lhostejně, co někdo dělá, i když je špatný, nikdy se nezakomplexuj vůči této osobě. Rozumíte? Buď milý a něžný. Pamatuj, že tě Bůh miloval, ještě když jsi byl v hříších. A jestliže je v tobě Duch Boží, potom miluješ ty druhé, i když žijí v chybách. Pohleďte, jednoduše se za ně modlete a milujte se navzájem.

⁹⁵ Nade vše milujte Boha a milujte se navzájem. A buďte pokorní s Bohem, a navzájem, a Bůh to požehná; a těžko se dá říci, co On bude konat. Obyčejně, když vznikne sbor, roste co do počtu, trochu se zvětšuje nebo podobně, pak odchází od té pravé věci, té skutečné věci.

⁹⁶ Víte, co to způsobilo, že se tyto věci staly, když jsem nejprve začínal a Pán se mi tam dole u řeky ukázal, a to mi řekl? A bratr Vayle to viděl, myslím, v jedněch novinách v Kanadě, před mnoha lety, kde se zjevil anděl Páně tam dole u řeky — bylo to v Associated Press: „Tajemné světlo se ukázalo nad místním kazatelem, když křtil.“ A víte, co to způsobilo? Když jsme měli na ulici venku stanové shromáždění — stan, který pojal přibližně dva a půl tisíce lidí — přicházeli odevšad kazatelé a říkali: „Bratře, pojď na chvíli.“ Byl jsem prostě mladík, tak asi... ó, ještě dítě. A oni řekli: „Jak držíš tyto lidi v takové jednotě? Oni se vzájemně milují, až... ještě jsem neviděl žádné lidi, kteří by se tak milovali.“

⁹⁷ To je Pán. To je to, na čem byl založen tento sbor, ona Božská, bratrská láska vespolek. Viděl jsem je, jak si potřásali rukama, když

jsme to místo opouštěli a plakali jako děti, když se loučili. Tak velice se navzájem milovali. A mohl jsem je navštívit v jejich domech, a často tam ležela Bible otevřená a smáčená slzami. Vešel jsem jednou v noční době, když otcové a matky byli shromážděni a jejich malé děti klečely kolem na podlaze; a otcové a matky byli na kolenou, plakali a modlili se. Stál jsem u dveří a čekal, a čekal, a čekal. A oni se nepřestávali modlit, takže jsem se posadil na schody a sám se začal modlit, a tak na ně čekal, hleďte. A to — to vskutku bylo. A oni se navzájem milovali. Milovali se vzájemně. Měli jsme ve zvyku povstat a zpívat tu starou píseň:

*Bud' žehnán svazek ten,
jež v Kristu víže nás; (v lásce)
a kruh náš zůstaň sjednocen,
jak v nebi bude zas.
Když rozchod nastává,
nám v srdci teskno je;
však nelkáme neb zůstává,
shledání naděje.*

⁹⁸ Říkám to s velikou radostí v srdci pro Krista. Mnozí z nich spí dnes večer v těchto hrobech s nějakým nápisem a čekají na toto velké vzkříšení, kde se opět potkáme.

⁹⁹ Nedopusťte, aby tento Duch někdy odstoupil z tohoto místa. Dojde-li k tomu někdy, pak nejsem zvědav, jak pohotový v řeči je váš kazatel, jak dobře přináší Boží slovo, pak je Duch Boží zarmoucen. Vidíte? Když ale můžeme mít všechny věci dohromady ve společenství a vzájemně se milovat, potom bude Bůh s námi působit.

¹⁰⁰ A my udáváme čas tak, aby kolemjdoucí mohli říci: „Chceš-li vidět obecnství, které je opravdu pokorné, sbor, který Boha skutečně miluje, potom jdi jednou tam do té modlitebny a pozoruj je. Pozoruj, jak se o sebe starají, respekt; je-li kázáno evangelium, jak v bázni, jak je jednoduše všechno v pořádku.“ Ano, potom mohu vidět a pozorovat, ve kterém čase žijeme. Uvidíte, jak Duch Boží působí mezi vámi a stanou se velká znamení, a divy, a věci. Když tyto věci působí vespolek, pak to ukazuje čas. Ale když to nefunguje, pak se čas zastaví, a není již ukazován. Tak, chceme-li vědět, v jaké době žijeme, pak necht' každý začne spolupracovat v evangeliu, vzájemně se milovat, Boha milovat — a ručičky samy ukáží čas, v němž žijeme. Věříte tomu? Jistě. Amen. Pán vás bohatě žehnej.

101 Nezapomeňte tedy někoho přivést tento týden. A znáte-li některé dobré, nemocné lidi, kteří by přišli, řekněte jim, když přijdou: „Můj drahý, chtěl bych se tě něco zeptat. Budeme se v neděli ráno modlit za nemocné, tam naproti v modlitebně. A ty jsi již nějaký čas nemocen, chtěl bych...“

„Ano, chtěl bych jít. Vždycky jsem chtěl jít.“

102 „Nuže, slyšel jsem právě poselství od jednoho bratra, tam v neděli večer, že musíme vyznávat navzájem naše viny a máme se modlit jeden za druhého, abychom byli uzdraveni. Jakub 5:14 — 13,14,15, hledte, musíme navzájem vyznávat své viny, dříve, než vůbec přijdeme, abychom byli uzdraveni. Ano, navzájem vyznávat naše viny a jeden za druhého se modlit.“ Rozumíte? Hledte, to je přesně ono, o čem on dnes večer mluvil, která požehnání nám plynou z Marka 16. Dejte to dohromady, musíte to udělat, pak se uzdravení dostaví.

103 Pohledte na Ježíše — nic než svazek lásky. Vidíte? On byl zjeveným Bohem. Bůh vyjádřil sám sebe skrze Něho, žádný div, že se staly divy a ty věci. Jeho pokorný život — upustil od toho být Bohem, aby se stal na zemi člověkem a vyjádřil Boha skrze sebe. To Jej pro mne učinilo tím, co On byl. Vždy jsem říkal: „Co učinilo Ježíše Bohem, to byl způsob, jakým se pokořil. On byl tak velký, a přece mohl být tak malý!“ Vidíte? Tak je to.

104 Pán vás skutečně bohatě požehnej. Nyní povstaňme, abychom se rozloučili. Ještě jednou se o to pokusme (*ty to možná znáš, sestro*), to: „Buď žehnán svazek ten, jenž nás váže!“ Zazpívejme to ještě jednou, chtěli byste? Udej nám tón.

105 Nuže, zatímco zpíváme ten poslední verš, podejme si navzájem ruce — „Když rozchod nastává“ a jednoduše řekněme: „Bůh ti žehnej, bratře, sestro. Jsem tak rád, že jsem tu dnes večer s tebou.“ Vidíte nebo tak podobně a potom se vrátíme zpět. Zazpívejme to.

*Když rozchod nastává...
(Bůh ti žehnej, bratře Neville)
nám v srdci teskno je;
však nelkáme neb nastává
shledání naděje.*

106 Jak milujeme Pána Ježíše, že ano? (*Shromáždění říká: „Amen.“*)
Jako...

*Než se sejdem, než se sejdem,
tam u nohou Ježíše;
než se sejdem, než se sejdeme.
Bůh buď s vámi, než se znovu sejdem.*

Zavřeme oči a zpívejme to nyní v Duchu.

*Než se sejdem, než se sejdem,
tam u nohou Ježíše.
Než se sejdem, než se sejdem,
Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas.*

¹⁰⁷ Nuže, během toho, co jsou naše hlavy skloněny — jsme prostě děti, Boží děti. Nyní to broukejme (*Bratr Branham a shromáždění začínají broukat: „Bůh buď s vámi.“*) Ó, jak to sem přivádí Ducha Božího. Můžete si představit, jak v těch prvních dnech seděli na kamenných sedadlech?

Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas.

¹⁰⁸ Nyní, se skloněnými hlavami, chtěl bych se zeptat, zda bratr Allen, který je tam vzadu, nový bratr mezi námi, zda nás propustí se slovy modlitby. Bratře Allene.

